

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ΤΗΣ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ ΕΧΟΛΗΣ

ΤΗΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

—
1868.

καὶ καλῆς ταύτης τέχνης, ἐπὶ τούτῳ διηρίζομεν διὰ τῆς παρούσης Πατριαρχικῆς ἡμῶν Ἀποδείξεως τὴν ὑμῶν ἱερότητα εἰδικὴν Ἐπιτροπὴν, προλεανοῦσαν ἐκ προοιμίων οἰανδήποτε περὶ τὸ ἔργον ἀπαντήσῃ ἀληθῆ ἢ φαινομένην δυσχέρειαν. Καὶ δὴ, ἀποστέλλοντες ὑμῖν ἐν πρώτοις ἀντίτυπον τοῦ προπερύσιν ἐκκλησιαστικῆ ἀδεία ἐκδοθέντος Κανονισμοῦ, προτρέπομεθα ὑμᾶς ἀδελφικῶς καὶ ἐντελλόμεθα ἐκκλησιαστικῶς, ἵνα ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνελθόντες, καὶ ὡς οἶόν τε ἀκριβῶς διεξεληθόντες καὶ συσχεψάμενοι ἐπὶ τοῖς ἐν αὐτῷ περιεχομένοις ἄρθροις, συμπληρώσαντες δὲ, καθ' ὃ ἂν αὐτὸν ἢ χρῆσις καὶ ὁ χρόνος ἐλλείποντα ἀπέδειξε, συγκαταρτίσαι κανονισμὸν τελειότερον καὶ τῷ ἀπ' ἀρχῆς σκοπῷ τῆς συστάσεως τοιαύτης Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς συμφωνότερον, ὅς ἐστὶν ἢ συστηματικὴ ἐκμάθησις καὶ ἢ αὐθεντικὴ καὶ ἀσφαλὴς διάδοσις τοῦ ἀρχαίου καὶ γνησίου καὶ κομιδῆ σεμνοῦ καὶ μεγαλοπρεποῦς ἐν ἀπερίττῳ τῷ ἡδεῖ καὶ χαρίεντι μέλους τε καὶ ὕφους τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας. Ἐπειδὴ δ' αἰσίως καταρτίσῃται τὸ ἔργον τοῦτο ἢ φιλόκαλος ὑμῶν ἱερότης, αὐτίκα τῇ ἡμῶν Μετριότητι ἐμφανίσει προθυμήσεται, ἵνα καὶ ἡμεῖς, ὡς εἰκὸς, ἐπιδοκιμάσαντες ἐπικυρώσωμεν. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἀπειρον ἔλεος εἴη μετὰ τῆς ὑμῶν ἱερότητος. αὐξί'.

Ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ, Ἰνδικτιῶνος ια΄.

Ἀριθ. Πρωτ. 5160.

Ἀριθ. Διεκπ. 4685.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ΤΗΣ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΤΗΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ.

Προνοία τῆς ἀγίας καὶ Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας συστάσεως κατὰ τὸ 1866 ἔτος τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς πρὸς διδασκαλίαν τῆς ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ ἐν χρήσει ἱερᾶς Μουσικῆς, ἐξεδόθη ἀρμόδιος πρὸς τὰς τότε περιστάσεις κανονισμὸς. Ἄλλ' ἐπειδὴ ὁ κανονισμὸς ἐκεῖνος ἦν λίαν συνοπτικὸς καὶ ἀνεπαρκὴς πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς Σχολῆς, ἢ Α. Θ. Π. περὶ πολλοῦ ποιουμένη τὴν βελτίωσιν καὶ προαγωγὴν αὐτῆς, ἐνέκρινε μετὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τὴν ἐκδοσὶν τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ὡς πληρεστέρου καὶ πρὸς τὸν προορισμὸν τῆς Σχολῆς συμφωνοτέρου.

ΑΡΘΡΟΝ Α΄.

Τριμελὴς Ἐφορία, ἧς τὰ μέλη διορίζονται ἐτησίως παρὰ τῆς Α. Θ. Π. φροντίζει περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐν τῷ παρόντι κανονισμῶ.

ΑΡΘΡΟΝ Β΄.

Πρόεδρος τῆς Ἐφορίας διορίζεται ἐν ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

ΑΡΘΡΟΝ Γ'.

Ὁ Πρόεδρος κρατεῖ τὴν σφραγίδα τῆς Σχολῆς, ἔχουσιν ἐν τῷ μέσῳ μὲν τὴν εἰκόνα τοῦ ἐν ἀγίοις Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, περίξ δὲ τὴν ἐπιγραφὴν « Ἐφορία τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς ».

ΑΡΘΡΟΝ Δ'.

Ὁ Γραμματεὺς, διοριζόμενος ὑπὸ τῆς Ἐφορίας, συντάσσει τὰ πρακτικὰ καὶ πᾶν ἔγγραφον ἐξερχόμενον ἐκ τοῦ Γραφείου αὐτῆς, προσυπογράφει μετὰ τοῦ Προέδρου τὰ εἰσιτήρια τῶν φοιτητῶν, κρατεῖ τὸ μαθητολόγιον καὶ τὸν κατάλογον πάντων τῶν Ἱεροψαλτῶν τῆς τε Πρωτευούσης καὶ τοῦ Καταστένου.

ΑΡΘΡΟΝ Ε'.

Μουσικοδιδάσκαλοι τῆς Σχολῆς εἰσιν οἱ τέσσαρες Πατριαρχικοὶ ψάλται καὶ οἱ ἰκανώτεροι τῶν ἐν ταῖς ἐνορίαις ψαλτῶν, ἦτοι οἱ κύριοι Ἰωάννης Ζωγράφος, Δημήτριος Βυζάντιος, Στέφανος Βυζάντιος, Γεώργιος Βιολάκης, Ἰωάσαφ Ῥώσος, Χ. Παναγιώτης Προυσαεὺς, Σωτήριος Βλαχόπουλος καὶ Θεόδωρος Ἀριστοκλῆς.

ΑΡΘΡΟΝ ΣΤ'.

Ἐπειδὴ ἡ εἰς τάξεις διαίρεσις τῶν παρουσιαζομένων μαθητῶν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τῶν δυνάμεων αὐτῶν, ἐπεταὶ ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν διδασκάλων παραλλάσσει κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν τάξεων. Ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν πλεονάζει ὁ ἀριθμὸς τῶν διδασκάλων, οἱ μὴ ἔχοντες τάξιν ἰδίαν δὲν ἀποκλείονται τοῦ διδασκαλικοῦ Συλλόγου, ἀλλ' ἄχρις οὗ διὰ τῆς προσελεύσεως νέων μαθητῶν σχηματισθῶσιν ἕτεραι τά-

ξεις, ὀφείλουσιν οὗτοι, ὡς τακτικὰ μέλη τοῦ διδασκαλικοῦ Συλλόγου, νὰ συνεδριάζωσι καὶ συσκέπτονται μετὰ τῶν λοιπῶν διδασκάλων περὶ βελτιώσεως καὶ προόδου τῆς Σχολῆς, διδάσκοντες ἅμα μετ' αὐτῶν εἰς ὠρισμένας ἡμέρας καὶ ὥρας τοὺς πρωτοπείρους Ἱεροψάλτας τῶν ἐνοριῶν, κατὰ τὸ ἸΒ' ἄρθρον.

ΑΡΘΡΟΝ Ζ'.

Ἡ ὅλη διδασκαλία, ἣν παρέχει ἡ Σχολή, περαίνεται ἐν τὸς τεσσάρων ἐτῶν, ἀρχομένη ἀπ' αὐτῶν τῶν στοιχειωδῶν μαθημάτων. Καὶ τὸ μὲν Α' ὄν ἐτος θέλουσι διδάσκεσθαι τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς καὶ τὸ σύντομον στιχηρarikὸν μέλος, καθ' ὅλα τὰ γένη· τὸ Β' ὄν, τὸ εἰρμολογικὸν ἀργόν τε καὶ σύντομον· τὸ Γ' ὄν, τὸ ἀργὸν στιχηρarikὸν μέλος· καὶ τὸ Δ' ὄν, τὸ παπαδικὸν καὶ καλοφωνικὸν μέλος, καὶ ἐκ τοῦ μαθηματαρίου.

ΑΡΘΡΟΝ Η'.

Ἐν τῇ ἐνάρξει τοῦ Σχολαστικοῦ ἐτους συντάσσεται πρόγραμμα ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν δώδεκα μουσικοδιδασκάλων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, κανονιζομένων ἅμα καὶ τῶν διδακτικῶν βιβλίων ὑπὸ τε τοῦ Συλλόγου καὶ τῆς Ἐφορίας.

ΑΡΘΡΟΝ Θ'.

Ἐκαστος τῶν παρουσιαζομένων μαθητῶν ὀφείλει λαμβάνειν παρὰ τῆς Ἐφορίας τακτικὸν εἰσιτήριο κατ' ἑξαμηνίαν, φέρον τὰς ὑπογραφὰς τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γραμματέως καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Ἐφορίας τῆς Σχολῆς· ἀπαιτεῖται δ' ἀπ' αὐτῶν τακτικὴ ἐξακολούθησις τῶν μαθημάτων, ἐπιμέλεια καὶ ἦθη χρηστά· ὁ ἀπειθῶν τῷ παρόντι κανονισμῷ ἀποπέμπεται τῆς Σχολῆς.

ΑΡΘΡΟΝ Ι'.

Ἡ παράδοσις ταύτης ἢ ἐκείνης τῆς τάξεως, τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ εἴδους τῶν μαθημάτων, ἀνατίθεται διὰ μυστικῆς ψηφηφορίας τοῦ Συλλόγου τῶν διδασκάλων εἰς τὸν ἐξ αὐτῶν μᾶλλον εὐδοκιμοῦντα εἰς τι εἶδος.

ΑΡΘΡΟΝ ΙΑ'.

Εἰδικὸς μουσικοδιδάσκαλος ἐκ τοῦ Συλλόγου τῶν ἀνωτέρω ἐξονομασθέντων ἀναλαμβάνει τὴν τοῦ Θεωρητικοῦ καὶ τῆς Ἱστορίας τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς διδασκαλίαν, ἥτις ἔσται ὑποχρεωτικὴ εἰς πάντας τοὺς φοιτητάς.

ΑΡΘΡΟΝ ΙΒ'.

Ἐπειδὴ ἡ Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἠδύοκῆσε νὰ καταπαύσῃ καθάπαξ τὰς ἰδιοτρόπους ξενοφωνίας, αἵτινες ἀπότινος χρόνου παρεισήχθησαν ἐν τοῖς ἱεροῖς ναοῖς, διὰ τὴν ἀπειρίαν ἢ καὶ διὰ τὴν αὐταρέσκειαν τινῶν Ἱεροψαλτῶν, καὶ νὰ ἐπαναγάγῃ γενικῶς τὴν ἀρχαίαν σεμνότητα τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ὕφους, τὴν ἐμπρέπουσαν τῇ θεῷ λατρεία, τὸν τεῦθεν δὲ θέλουσιν ἀπείργεσθαι τοῦ χοροστατεῖν ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἐκκλησίαις οἱ τοιοῦτοι ἀδόκιμοι ψάλται, διὰ ταῦτα, συνωδὰ τῇ ἱερᾷ ταύτῃ ἀποφάσει τῆς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὁ παρῶν κανονισμὸς ὑποχρεοῖ τοὺς Ἱεροψάλτας, ὅπως, συνερχόμενοι δις τοῦ μηνὸς κατὰ Κυριακὴν, ψάλλωσι κατὰ χοροὺς ἐκκλησιαστικὰ ἄσματα ἱερῶν ἀκολουθιῶν πάσης ἑορτῆς μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης εὐκοσμίας καὶ σεμνότητος καὶ μετὰ καθαρᾶς προφορᾶς, πρὸς γενικὴν καὶ ὁμοιόμορφον τακτοποίησιν καὶ διατήρησιν τοῦ κοσμίου καὶ σοβαροῦ ὕφους τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας, ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τῶν εἰρημένων μουσικοδιδασκάλων τῆς Σχολῆς. Ἐν τῷ καιρῷ δὲ τῆς χοροστασίας ταύτης συμπαρίστανται ἀκροώμενοι καὶ οἱ φοιτηταί.

ΑΡΘΡΟΝ ΙΓ'.

Ἱεροδιδάσκαλος ὡσαύτως δις τοῦ μηνὸς, κατὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας, μετὰ τὸ τέλος τῆς χοροστασίας, διδάσκει τὴν ἐρμηνείαν τῆς θείας λειτουργίας καὶ τῶν ἄλλων ἱερῶν Ἀκολουθιῶν. Προσέτι δὲ προτείνει καὶ τινὰ προβλήματα τοῦ τυπικοῦ πρὸς ἄσκησιν.

ΑΡΘΡΟΝ ΙΔ'.

Οὐδεὶς ψάλτης πρωτόπειρος, ἢ ἔξωθεν ἐρχόμενος, γίνεται δεκτὸς ἐν τινὶ ἱερᾷ ἐκκλησίᾳ, εἰ μὴ μετὰ προηγουμένην ἐξέτασιν καὶ δοκιμασίαν ὑπὸ τοῦ δωδεκαμελοῦς διδασκαλικοῦ Συλλόγου, καὶ ἐγγραφὸν ἄδειαν τῆς Ἐφορίας.

ΑΡΘΡΟΝ ΙΕ'.

Ὡσαύτως ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ οἰκειοθελὴς μετάβασις ἱεροψάλτου τινὸς ἀπὸ ἐνορίας εἰς ἐνορίαν, ἢ ἡ αὐθαίρετος παῦσις αὐτοῦ ὑπὸ τῶν Ἐπιτρόπων, ἄνευ τῆς εἰδήσεως καὶ ἐγγράφου ἀδείας τῆς Ἐφορίας.

ΑΡΘΡΟΝ ΙΣΤ'.

Ὁ παραβάτης τῶν ἀνωτέρω ἀπαγορευτικῶν διατάξεων ὑποβάλλεται εἰς ἀνάλογον ποινὴν, τῇ προτάσει τῆς Ἐφορίας, ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π.

ΑΡΘΡΟΝ ΙΖ'.

Οἱ τῶν ἱερῶν ἐκκλησιῶν ψάλται ὀφείλουσι ν' ἀποφεύγωσι τὰς ξενοφωνίας, τὰς ἀτάκτους φωνὰς καὶ τὸ ἔρβρινον, ψάλλοντες ἀπὸ τοῦ μουσικοῦ βιβλίου («ἀπὸ διφθερῶν»), εὐσχημόνως, μετὰ καθαρᾶς προφορᾶς, κατὰ τὸν ΟΕ'. κανόνα τῆς ΣΤ'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου, οὕτως διαγορεύοντα αὐτοὺς ἐπὶ τῷ ψάλλειν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις παραγινομένους βουλό-

μεθα μήτε βοαῖς ἀτάκτοις κεχρῆσθαι καὶ τὴν φύσιν πρὸς κραυγὴν ἐκδιάζεσθαι· μήτε τι ἐπιλέγειν τῶν μὴ Ἐκκλησία ἀρμοδίων τε καὶ οἰκείων (α), ἀλλὰ μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ κατανύξεως τὰς τοιαύτας ψαλμωδίας προσάγειν τῷ τῶν κρυπτῶν ἐφόρῳ Θεῷ· εὐλαβεῖς γὰρ ἔσσεσθαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τὸ ἱερὸν ἐδίδαξε λόγιον». Πρὸς περιστολὴν δὲ τῶν τοιούτων ἀτακτημάτων, καὶ εἰσαγωγὴν καὶ διάδοσιν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ὕφους ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις, τὰ μέλη τῆς Ἐφορίας θέλουσιν ἐπιτηρεῖ τοὺς ψάλλοντας αὐστηρῶς, περιερχόμενα ἔστιν ὅτε τὰς ἐνοριακὰς ἐκκλησίας, καὶ τοὺς ἐμμένοντας εἰς τὸν ξενισμὸν καὶ τὴν ἰδιότροπον αὐταρέσκειαν παύοντες.

ΑΡΘΡΟΝ ΙΗ΄.

Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἢ ἄνευ ἀδείας καὶ ἐγκρίσεως τοῦ διδασκαλικοῦ Συλλόγου καὶ τῆς Ἐφορίας ἐκδοσις μουσικῶν βιβλίων.

ΑΡΘΡΟΝ ΙΘ΄.

Πᾶσα τροποποιήσις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ἣν ἡ πειρὰ ἀποδείξει ἀναγκαίαν, γίνεται, ἐγκρίσει τῆς Α. Θ. Παναγιότητος.

Τῆ 13΄. Ἰανουαρίου 1867.

† Ο ΓΑΝΟΥ καὶ ΧΩΡΑΣ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ.

† Ο ΧΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ.

(α) α Ὡσπερ (φησὶν ὁ σοφώτατος Μελέτιος ὁ Πηγᾶς) ὡσπερ τὸ σεμνὸν καὶ σύμμετρον τῆς Μουσικῆς εὐπρόσιτον, διὰ τὸ ἀκμαιοτέρας κατασκευάζειν τὰς καρδίας, οἷον ἀνασπῶσαν τὴν ψυχὴν τοῦ σώματος οὕτω πάλιν ὑπέρμετρος μουσικὴ καὶ τῷ ἡδεῖ παρὰ τὸ μέτρον ἐασχολουμένη, οὐχ ἡδύνει, ἀλλ' ἐκλύει».

Παναγιώτατε Δέσποτα.

Ἁγία καὶ ἱερά Σύνοδος.

Οἱ εὐσεβάστως ὑποφαινόμενοι, κατ' ἐντολὴν τῆς Υ. Θ. Παναγιότητος καὶ τῆς ἱερᾶς Συνόδου, συνετάξαμεν τὸν ἐπισυννημμένον Κανονισμὸν τῆς «Πατριαρχικῆς Σχολῆς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς», ὃν καθυποβάλλοντες ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διατελοῦμεν

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῆ 17 Ἰανουαρίου 1868.

Τῆς Υ. Θ. Παναγιότητος

ταπεινοὶ θεράποντες

† Ο ΓΑΝΟΥ καὶ ΧΩΡΑΣ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ.

† Ο ΧΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ.

**ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙ-
ΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ.**

Ἐντιμότατοι Κληρικοὶ τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, καὶ εὐλαβέστατοι Ἱερεῖς καὶ ὀσιώτατοι Ἱερομόναχοι, οἱ ψάλλοντες ἐν ταῖς ἱεραῖς ἐκκλησίαις τῆς Πόλεως, τοῦ Γαλατᾶ καὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς Καταστένου, καὶ λοιποὶ ἀπαξάπαντες εὐλογημένοι Χριστιανοὶ, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἡμῶν ἀγαπητά· χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ. Ἐπειδὴ ἡ πρὸ δύο ἐτῶν κατὰ πρόνοιαν Ἐκκλησιαστικὴν συστάσα Πατριαρχικὴ Μουσικὴ Σχολὴ πρὸς διδασκαλίαν τῆς ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ ἐν χρήσει ἱεραῆς Μουσικῆς διωργανώθη ἀρτίως ἐπὶ τὸ τελειότερον ὑπὸ ἐπίτηδες διορισθείσης εἰδικῆς ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ὑπὸ τῶν ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν Γάνου καὶ Χώρας κὺρ Χρυσάνθου καὶ Χίου κὺρ Γρηγορίου, ἀγαπητῶν ἡμῖν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν, ὡς ἐχόντων γνῶσιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς, ἥτις ἀντὶ τοῦ προεκδεδομένου Κανονισμοῦ τῆς Σχολῆς συνετάξατο πληρέστερον καὶ τῷ σκοπῷ αὐτῆς συμφωνότερον, ἐγκριθέντα παρ' ἡμῶν τε καὶ τῆς περι ἡμᾶς ἱεραῆς Συνόδου καὶ τύποις ἐκδοθέντα· διὰ τοῦτο ἀναγκαίας καὶ ἐγκαίρου οὔσης τῆς ἐπαναλήψεως τῶν διακοπέντων μαθημάτων ἐν ταύτῃ τῇ Σχολῇ, ἐν ἣ ἰσχύονται δεκτοὶ πάντες οἱ βουλόμενοι διδασχθῆναι συστηματικῶς καὶ εὐμεθόδως καὶ κατὰ τὸ ὕφος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Μουσικὴν, καὶ διαφερόντως πάντες ὅσοι προτίθενται μετελθεῖν τὸ ἐπάγγελμα τῶν ἱεροψαλτῶν ἐν ταῖς ἱεραῖς ἐκκλη-

σίαις τοῦ Οἰκουμενικοῦ καὶ Ἀποστολικοῦ θρόνου, γράφοντες διὰ τῆς παρούσης Πατριαρχικῆς ἡμῶν Ἀποδείξεως, καὶ κοινοποιοῦντες πᾶσιν ὑμῖν τοῖς εὐλογημένοις Χριστιανοῖς, ὅτι προσεχῶς γίνεται ἑναρξίς τῶν μαθημάτων τῆς ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς ταύτῃ Πατριαρχικῇ Σχολῇ Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς, διδασκομένης ἐν τοῖς κατὰ τὸ Φανάριον οἰκήμασι τοῦ ἀγίου Ἀθανασίου, προτρεπόμεθα πατρικῶς καὶ ἐντελλόμεθα ἐκκλησιαστικῶς, ὅπως οἱ ἐκμαθεῖν βουλόμενοι, ὡς εἴρηται, εὐμεθόδως καὶ κατὰ τὸ σεμνὸν καὶ κόσμιον ὕφος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας τὴν ἱεράν Μουσικὴν, καθὼς καὶ οἱ μετελευσόμενοι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱεροψάλτου, προθυμηθῶσι προσελθεῖν ἀνυπερθέτως τῇ Ἐφορίᾳ τῆς Σχολῆς ταύτης, ἀπαρτιζομένη ὑπὸ τοῦ ἱερωτάτου Μητροπολίτου Χίου, ἀγαπητοῦ ἡμῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ, κὺρ Γρηγορίου προέδρου, Ἀντωνίου Χαριλάου καὶ Ἀναστασίου Θ. Ἀλτιντζῆ, καὶ ἐφοδιασθῆναι τοῖς προσήκουσιν εἰσιτηρίοις, ἵνα μετὰ τὴν ἀπάρτισιν ἱκανοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθητευσόντων ἄρξωνται σὺν Θεῷ τὰ μουσικὰ μαθήματα· ἰδίᾳ δὲ ὑπαγορεύομεν πᾶσι τοῖς ἐν ἐνεργείᾳ ἱεροψάλταις ἐν ἀπάσαις ταῖς ἐνταῦθα ἱεραῖς ἐκκλησίαις, ὅπως, στοιχοῦντες ταῖς διαγορεύσεσι τοῦ ἰβ'. ἄρθρου τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Μουσικῆς ταύτης Σχολῆς, συνέρχωνται ἀπαραιτήτως δις τοῦ μηνὸς ἐν τῇ Σχολῇ ἐν ἡμέρᾳ κυριακῇ, καὶ ψάλλωσι κατὰ χοροὺς πρὸς ἄσκησιν τὰ ἄσματα τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν πάσης ἑορτῆς μετὰ τῆς πρεπούσης εὐκοσμίας καὶ σεμνότητος καὶ ἡσυχίας καὶ μετὰ καθαρᾶς τῆς προφορᾶς πρὸς γενικὴν καὶ ὁμοιόμορφον καὶ ἀκριβῆ διάσωσιν τοῦ ὕφους τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας. Καὶ γὰρ αὐστηρῶς ἀπαγορεύοντες τὸν τεῦθεν τὰς ἀπὸ τινος χρόνου οὐ καλῶς παρεισαχθείσας ἐν τοῖς ἱεροῖς ναοῖς ἰδιοτρόπους ξενοφωνίας διὰ τὴν ἀπειρίαν ἢ αὐταρέσκειαν ἐνίων ἱεροψαλτῶν, ὅλως

ἀπείρομεν τοῦ χοροστατεῖν τοὺς πρωτοπείρους ἢ τοὺς ἀ-
γνώστους ψάλτας, ἐὰν μὴ προηγουμένως ἔτασθέντες καὶ δο-
κιμασθέντες ὑπὸ τῶν διδασκάλων τῆς Σχολῆς τύχῃσι τῆς
προσηκούσης ἐγγράφου ἀδείας τῆς Ἐφορείας. Πρὸς γνῶσιν
τοίνυν τῶν ἐν τῷ Κανονισμῷ τῆς Σχολῆς περιλαμβανομένων
ὄρων καὶ διατάξεων πέμποντες εἰς ἐκάστην ἐνορίαν ἀνά ἐν ἀν-
τίτυπον αὐτοῦ, οὐδόλως ἀμφιβάλλομεν ὅτι σύμπαντες εἰς τὸν
κοινωφελῆ καὶ ἱερὸν σκοπὸν τῆς κατὰ πρόνοιαν Ἐκκλησια-
στικῆν συστάσεως τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος Πατριαρχικῆς Μου-
σικῆς Σχολῆς ἀποβλέποντες, φιλοτιμήσεσθε πειθηνίους ἑαυ-
τοὺς παρασχεῖν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ συμμορφωθῆναι τοῖς ἐν τῷ
Κανονισμῷ ὀριζομένοις, κατὰ τὰ πατροπαράδοτα, ἵνα καὶ ἡ
χάρις τοῦ Κυρίου ἦ σὺν πᾶσιν ὑμῖν. αὐξή.
